

Oreocryptophis porphyraceus laticinctus. Foto/Photo: Raymond Kuijf.

MIJN ERVARINGEN MET *OREOCRYPTOPHIS PORPHYRACEUS LATICINCTUS*

MY EXPERIENCE WITH *OREOCRYPTOPHIS PORPHYRACEUS LATICINCTUS*

Raymond Kuijf

In het verleden heb ik diverse tropische zoetwateraquaria gehad en via deze hobby raakte ik in de ban van pijlgifkikkers. Maar na vijf jaar intensief pijlgifkikkers verzorgen en kweken, ben ik ook hier mee gestopt. Het werd weer tijd voor een nieuwe uitdaging.

Ik vond het een steeds grotere uitdaging om de voedselvoorziening van mijn pijlgifkikkers (*Dendrobatidae*) op niveau te houden. Even ter illustratie, ik was volledig zelfvoorzienend betreffende het voer. Pijlgifkikkers eten enkel levende insecten. Het is dus niet mogelijk om het voedsel te vervangen voor een diepvries variant of een supplement. Ik kweekte fruitvliegen (*Drosophila melanogaster* en *Drosophila hydei*), ovenvisjes (*Thermobia domestica*), springstaartjes (*Collembola*-spec.), erwtenluis (*Acyrthosiphon pisum*) en graankevers (*Sitophilus granarius*). Het aantal kikkers was in vijf jaar tijd gegroeid van vier naar veertig volwassen dieren en op sommige momenten een tweevoud hiervan aan nakweekdieren. De verzorging van de nodige voedselkweken kostte mij uiteindelijk bijna twee avonden en dan wordt dit alleen al een hobby op zich. Om de voedselkweken op pijl te houden, is het een must om wekelijks nieuwe voedselkweken op te zetten Ik kon niet meer genieten van de pijlgifkikkers. Dus ik besloot te stoppen. Het was ondertussen drie weken voor de terrariumbeurs in Hamm (Duitsland). Helaas was dit de beurs in juni, want over het algemeen is dit een editie waar het aanbod wat minder is omdat de zomervakantie zijn intrede doet. Maar gezien de kikkersoorten die ik op diverse websites aanbood, was het meeste al snel gereserveerd.

Gedurende de drie weken voorafgaand aan de beurs, ben ik mijzelf al gaan verdiepen in even-

Raymond Kuijf

In the past, I've had several fresh water tanks and through this hobby I got acquainted with poison dart frogs (*Dendrobatidae*). But after five years of intense caretaking of and breeding poison dart frogs, I ended this hobby. Time for a new challenge.

It became more and more a struggle to keep the food cultures adequate. I was completely self-supporting what concerns feeding the frogs. Poison dart frogs only eat live insects. It isn't possible to replace the food items with a frozen variant or a supplement. I cultured fruit flies (*Drosophila melanogaster* and *D. hydei*, *Thermobia domestica,* springtails *(Collembola spec.*), pea aphids (*Acyrthosiphon pisum*) and grain weevels (*Sitophilus granaries*). The number of frogs grew in five years from four up to forty adult animals and in some occasions twice the number of young animals. Providing enough food asked almost two full evenings and than this activity turned into a hobby on its own. To maintain the food cultures, it is necessary to start new cultures on a weekly basis. Accordingly, it was no longer possible for me to enjoy the poison dart frogs. So I decided to quit the hobby. At that time, it was three weeks before the Terraristika fair in Hamm (Germany). Unfortunately it was the June edition, this is commonly the edition with the lowest offer of animals because of the coming summer vacation. But because I offered some wanted species of frogs, most of the frogs were quickly reserved.

During these three weeks, I also started to investigate other animals that could replace the frogs. I already had my mind set on snakes. I was always fascinated by snakes. Their unique

Oreocryptophis porphyraceus laticinctus. Foto/Photo: Raymond Kuijf.

Oreocryptophis porphyraceus laticinctus. Foto/Photo: Raymond Kuijf.

tuele andere dieren. Ik had toen slangen al in mijn achterhoofd. Ik was altijd al gefascineerd door slangen. Hun unieke leefwijze en voortbeweging waren voor mij als kind al zeer aantrekkelijk. Het stond vast dat gifslangen geen optie waren, hoe mooi en fascinerend ze ook zijn. Ik kan de veiligheid van mijn naasten niet garanderen. Grotere wurgslangen waren ook geen optie gezien het formaat die de dieren kunnen bereiken en de benodigde ruimte die daarmee samenhangt.

Aangezien ik zelf net nieuwe terraria gemaakt had, was ik op zoek naar een soort die goed gehouden zou kunnen worden in bakken van 70x50x70 cm (bxdxh). Op een eerdere beurs was *Oreocryptophis porphycareus coxi* mij al eens opgevallen en ik ben al snel naar informatie over deze slangensoort op zoek gegaan. Het werd mij al gauw duidelijk dat dit een goede kandidaat zou zijn. Uiteindelijk kwam ik erachter dat er verscheidene varianten binnen dit genus van Aziatische rattenslangen zijn. Zo

lifestyle and movement was highly intreging to ma as a child. Venomous snakes were no option, although they are very beautiful and fascinating because I can't secure the safety of the people around me. The bigger constrictors were also not an option, because of the size that the animals can reach and the necessary space that is needed to house the animals.

Because I just made some new enclosures, I was looking for a snake species that could be held in enclosures with the size 70x50x70 cm (width x depth x height). During another fair I spotted *Oreocryptophis porphycareus coxi* and I quickly started the search of information about this species. Quickly it became clear to me that this was a good candidate. And eventually I discovered that there were more varieties within this species of Asian ratsnakes. *Oreocryptophis porphycareus laticinctus* draw my attention. Through a well known Dutch website, I got in contact with someone that had a male and a female of these snake from 2011

vond ik *Oreocryptophis porphyraceus laticinctus* zeer interessant. Via een bekende advertentiewebsite, kwam ik in contact met iemand die een koppel van deze slangen uit 2011 had en deze wilde verkopen. Na enkele e-mails verzekerde hij mij dat de verzorging van deze slangen een makkie zouden zijn in vergelijking tot pijlgifkikkers. Hij was bovendien bereid om mij alles over de dieren uit te leggen en ook een goede caresheet mee te geven.

Dus mijn keuze was snel gemaakt en ik heb de dieren opgehaald. Ik had ze groter verwacht, maar eigenlijk wist ik niet wat ik kon verwachten van deze slangensoort. Het mannetje was dofgekleurd en er werd verteld dat het dier binnenkort zou moeten vervellen. Mijn kennis over slangen reikte wel zover dat ik weet dat een slang die moet vervellen, een doffe kleur krijgt en uiteindelijk ook doffe ogen. Dit laatste was nog niet het geval. Na de dieren in hun verblijf overgezet te hebben, heb ik ze nog even een tijdje geobserveerd. Vooral het vrouwtje was de bak aan het verkennen. Het mannetje dook redelijk snel de bodem in. Op aanraden van de vorige eigenaar, had ik ervoor gezorgd dat er een bodem van acht centimeter turfstrooisel in het terrarium lag. Hier maakten beide dieren gretig gebruik van.

and he wanted to sell these snakes. After an e-mail conversation he assured me that taking care for this snake species would be an easy task compared to poison dart frogs. He was willing to explain everything about the animals and he provided a well written care sheet.

So my choice was quickly made and I picked up the animals. I expected them to be bigger, although I didn't knew what to expect of this snake species. The male was pale and the owner told me he was ready to shed his skin. By my knowledge of snakes I knew that a snake that needs to shed its skin becomes pale and eventually even the eyes become pale. This last sign wasn't the case. I obsevered them for some time, after I placed the animals in their new enclosure. The Especially the female was busy exploring the enclosure. The male almost instantly dug his way into the bottom. The previous owner advised me to put at least eight centimetres of peat on the bottom of the enclosure. The animals took advantage of this. After three days I found a shed skin on the bottom. I assumed that it belonged to the male. The shed skin was complete so that gave me the information that the humidity was at an adequate level. This shed skin gave me the good opportunity to determine the length of the animal

Oreocryptophis porphyraceus laticinctus. Foto/Photo: Raymond Kuijf.

Drie dagen later vond ik een vervelling op de bodem. Ik nam gemakshalve aan dat deze vervelling van het mannelijke dier was. De vervelling was één geheel, dus dat gaf mij het idee dat de dieren bij de juiste vochtigheid zaten. Deze vervelling bood meteen een mooie gelegenheid om de lengte van het dier op te meten zonder het aan onnodige stress bloot te stellen. De vervelling was ongeveer 58 cm lang. Aangezien ik de dieren op redelijk hetzelfde formaat schatte, hadden ze hun volwassen grootte nog niet bereikt.

Tegen de avond zag ik met enige regelmaat een kopje van een dier uit de grond steken, of zag ik een stuk van een achterlijf boven de grond, omdat een dier zich opnieuw aan het ingraven was. Ook werden er verscheidene gaten in de bodem zichtbaar van waaruit de dieren uit de grond kropen en liepen er gangen langs de voorruit die de dieren hadden gegraven. Maar de dieren zelf zag ik zelden. Ik probeerde ze zo min mogelijk te verstoren, in de hoop dat ze zich op termijn vaker zouden laten zien.

Na twee weken kwam ik erachter waarom ik het vrouwtje steeds wél kon vinden en het mannetje niet. Meneer bleek zich tussen de achterwand en de achterruit te verstoppen. Bij het maken van een achterwand had ik een tempexplaat met purschuim bewerkt met epoxy. Maar dit had ik gemakshalve buiten de bak gewithout causing unnecessary stress. The shed was about 58 centimetres in length. Because I thought that this length represented their body length, they hadn't reached their adult size.

In the evening I frequently saw a snake head sticking out of the substrate or I saw a piece of the body above the ground because the animal was digging. I even saw several holes from where the animals came to the surface and along the front window I saw some tunnels. But I didn't see the animals very often. I tried to disturb the animals as little as possible, so they might show themselves more frequently.

After two weeks I noticed that I always could locate the female and I didn't find the male. Mister found his way between the rear glass window and the decorative wall. During the construction of the terrarium, I made a decorative wall with polystyrene and expanding foam covered with expoy raisin. For the easiness I did this outside the enclosure. The result of all this was that the decorative wall was slightly crooked and I forgot to seal a gap. The animal found his was true the gap. This wasn't a real problem at all, but I decided to close the gap with silicone.

In the scarce literature is stated that the animals are enormous eaters. This I can only con-

Oreocryptophis porphyraceus laticinctus. Foto/Photo: Raymond Kuijf.

daan. Het resultaat was dat de achterwand iets kromgetrokken was. Hierbij had ik vergeten om één deel goed dicht te kitten, waardoor het dier een uitweg gevonden had. Dit leidde overigens niet tot echte problemen. Maar ik heb deze kier toch maar dichtgemaakt.

In de schaarse literatuur die beschikbaar is, wordt vermeld dat de dieren grote eters zijn. Dit is iets wat ik kan bevestigen. Op een maandag had ik de dieren gevoerd. Echter, slechts één dier had maar gegeten, want ik vond één van beide pinkies op de bodem. Omdat ik de slangen op dat moment nog in één bak hield, was het lastig om te bepalen welk dier gegeten had. Maar omdat ik op een later moment het mannetje zag, vermoedde ik dat hij degene was die gegeten had. Omdat het vrouwtje dus waarschijnlijk niet gegeten had, voerde ik donderdag nogmaals. Beide pinkies werden echter, in een tijdsbestek van slechts tien minuten, door het mannetje gepakt. Het vrouwtje had dus nog steeds niet gegeten. Dit was voor mij wel een extra motivatie om de dieren op korte termijn een eigen terrarium te geven. Op die manier vermijd je het probleem dat twee slangen gelijktijdig aan één prooi beginnen en dat de ene slang de andere slang verorbert. Iets waar je natuurlijk niet op zit te wachten.

Kweekervaringen heb ik met deze soort niet. Het schijnt dat de dieren op een leeftijd van twee tot drie jaar al vruchtbaar zijn en een korte winterrust nodig hebben om tot paren over te gaan. Maar omdat ik de dieren steeds minder zag, heb ik uiteindelijk besloten om ze te verkopen. Ik heb deze slangen krap één jaar in mijn bezit gehad. Als dank voor de goede zorg, werd ik tijdens het vangen voor transport nog even door het mannetje gebeten. Een beet geeft meer schrik dan pijn en levensbedreigend is zoiets allerminst.

Oreocryptophis porphyraceus laticinctus. Foto/Photo: Raymond Kuijf.

firm. On a Monday I fed the animals. Only one animal had eaten. Because I kept both snakes in the same enclosure, it was difficult to know which animal had been feeding. But when I saw the male, I assumed that he was the obne who had eaten the prey. Because the female probably hadn't eaten, I fed the animals again on Thursday. Within ten minutes both pinky mice were eaten by the male. So the female didn't had the opportunity to eat. This was an extra motivation to house the animals in separate enclosures. With this you prevent snakes eating each other while eating the same prey. This is something you want to prevent.

I have no breeding experience with this snake species. It seems that the animals are fertile at the age of two to three years and need a short hibernation to induce mating behavior. Because the animals were constantly hiding, I decided to sell the animals. I possessed the animals for almost a year and as a thank for all the good care I was bitten by the male while trying to catch the animals for transport. A bite by this species gives more fear than pain and it isn't life threatening.